

Jac. van Looy: Frederik van Eeden. 1884. Olieverf.

Frans Hals Museum, Haarlem

hele æsthetische gebied. Het was dan ook geen wonder, dat jonge litteratoren en journalisten, voor een deel nog studenten aan de Amsterdamse Universiteit, door dezelfde heftige gevoelens beziel waren en daarom contact met de jonge schilders zochten. Deze toenadering werd vergemakkelijkt door het feit, dat verschillende dier schilders deugdelijke, goed geargumenteerde kritieken gaven, die zij in hun bewondering

evenwicht moest houden. Dit wil echter niet zeggen, dat het oude op een bepaald aan te geven tijdstip door het nieuwe vervangen werd; al ging men op den duur minder van de indruk en meer van de geest uit, het wezen van beide richtingen lag onveranderd in de zuivere schoonheidsaandoening. Het oude zette zich dan ook voort, en hoewel veranderd en hier en daar zelfs door het nieuwe beïnvloed, bleef het de mogelijkheden van zijn middelen uitleven.

Deze nieuwe stromingen beperkten zich echter niet tot de beeldende kunst, zij betroffen het ge-